

Lovforslag nr. L 71. Fremsat den 10. november 1987 af Stavad (S), Helen Beim (S), Erling Christensen (S), Pia Gjellerup (S), J.K. Hansen (S), Jytte Hilden (S) og Lykketoft (S)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om investeringsfonds

§ 1

I lov om investeringsfonds, jf. lovbekendtgørelse nr. 567 af 25. august 1987, foretages følgende ændring:

I § 2, stk. 3, indsættes efter nr. 2 som nye numre:

- »3. Advokater, revisorer og regnskabskonsulenter, ejendomshandlere, -mæglere og ejendomsadministrationsvirksomheder.
4. Læger, tandlæger, kliniske tandteknikere, kiropraktorer, terapeuter og dyrlæger.«

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra og med indkomståret 1987

Bemærkninger til lovforslaget

Generelle bemærkninger

I 1982 blev pengeinstitutter, forsikringsselskaber, vekselerer- og bankier- samt finansierings- og investeringsvirksomheder afskåret fra at foretage henlægninger til investeringsfond med virkning fra og med indkomståret 1983.

Allerede dengang foreslog den daværende socialdemokratiske regering, at liberale erhverv blev frataget muligheden for at henlægge til investeringsfond. Da der på daværende tidspunkt ikke kunne samles flertal for forslaget, blev det ikke vedtaget.

Det er fortsat Socialdemokratiets opfattelse, at de liberale erhverv - læger, tandlæger, revisorer, advokater, ejendomsadministratorer og en række andre liberale erhverv - ikke har et naturligt behov for investeringsfondsmuligheden. Denne type virksomhed kendetegnes af et investeringsbehov, som normalt vil ligge langt under investeringsbehovet for en egentlig produktions- eller handelsvirksomhed.

De generelle afskrivningsregler er i forvejen så gunstige, at de fuldt ud dækker de liberale erhvervs rimelige krav på fradrag for omkostninger, der har sammenhæng med investeringer, der foretages i forhold til deres primære virksomhed.

Liberale erhvervs muligheder for at henlægge til investeringsfonds giver også anledning til skattetænkning og skatteundvigelse. Ofte er det umuligt for en advokat, læge eller tandlæge at anvende investeringsfondsmidler til investeringer i sin virksomhed.

For at undgå genbeskatning forsøger man så at få investeringsfondsmidlerne overført til et aktie- eller

anpartsselskab, som den pågældende selv kontrollerer. Ved at investere i f.eks. en enkelt container kan man betragte den som en selvstændig virksomhed, der kan omdannes til et selskab efter reglerne for skattefri virksomhedsomdannelse.

Har eksempelvis en advokat opsamlet et millionbeløb på sin investeringsfond, kan han herefter skattefrit overføre investeringsfonden til det nye selskab, selv om midlerne alene hidrører fra advokatvirksomheden.

Herefter kan beløbet anvendes til køb af f.eks. afskrivningsberettigede bygninger, som den pågældende advokat som person var afskåret fra, da han ikke kunne opfylde investeringsfondslovens arbejdskrav.

For Socialdemokratiet er der ingen tvivl om, at det store problem her er, at investeringsfondsmidler kan indgå i den skattefri virksomhedsomdannelse. Et flertal har tidligere afvist at ændre denne spekulationsmulighed. Viser det sig under udvalgsarbejdet muligt at samle flertal for også at få standset den form for skattetænkning, vil Socialdemokratiet fremkomme med forslag herom.

Det har ikke været muligt at fremskaffe helt eksakte tal for liberale erhvervs henlægninger til investeringsfonds. På baggrund af forarbejdet til lovændringen i 1982 og udviklingen siden da skønnes provenuegevinsten i 1988 at ligge på en størrelsesorden omkring 300 mio. kr.

Ændringen vil de første år (3-6 år) betyde en provenuegevinst, som senere vil afløses af et mindre provenue i den udstrækning, hvor de liberale erhverv anskaffer afskrivningsberettigede aktiver, som afskrives efter de almindelige afskrivningsregler.